

اعلام تعارض در آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره های 1396/4/27-379 و 205 الى 1394/03/208 از حیث اعمال ماده 13 قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری	موضوع
---	-------

شماره دادنامه: 263-262

تاریخ دادنامه: 1399/02/16

شماره پرونده: 9802606 و 9802607

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: 1- رئیس کانون وکلای دادگستری مرکز 2- رئیس کانون وکلای دادگستری استان قم

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض در آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره های 1396/4/27-379 و 205 الى 1394/03/208 از حیث اعمال ماده 13 قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری

گردش کار: 1- هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره 1396/4/27-379 دستورالعمل شماره 1390/10/27-200/24468/ ص-200/24468/ و بخشنامه شماره 1392/02/28-231/2983 و بند 10 بخشنامه شماره 1392/12/27-200/23997 درخصوص تکلیف ارائه صورت حساب فصلی دفاتر اسناد رسمی به سازمان امور مالیاتی را خارج از حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی تشخیص و حکم به ابطال آنها از تاریخ تصویب صادر کرده است و در دادنامه شماره 205 الى 1394/03/04-208 هیأت عمومی حکم به ابطال بند 1-5 دستورالعمل شماره 1390/10/27-200/24468/ ص-200/24468/ سازمان امور مالیاتی درخصوص ارائه فهرست معاملات به صورت فصلی به سازمان امور مالیاتی صادر کرد ولی با اعمال ماده 13 قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری موافقت نکرده است.

2- رئیس کانون وکلای دادگستری مرکز و رئیس کانون وکلای دادگستری استان قم به موجب لایحه شماره 1512/ک/96/ 1396/11/4- هر کدام جدأگانه خطاب به رئیس دیوان عدالت اداری به طور خلاصه اعلام کرده اند که:

« الف: در دادنامه شماره 1396/4/27-379 اثر حکم ابطال مصوبات مرفق در مورد سردفتران اسناد رسمی به زمان تصویب مصوبات ابطالی موضوع رأی صادره تسری داده شده است.

ب: در دادنامه شماره 205 الى 1396/03/04 [1394/03/01-208] با تسری اثر حکم ابطال مصوبات مرفق در مورد وکلای دادگستری به زمان تصویب موافقت نشده است.»

3- متن رأی شماره 1396/4/27-379 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح زیر است:

« به موجب بندهای الف و ب ماده 95 قانون مالیاتهای مستقیم اشخاص حقیقی و حقوقی مکلف به ثبت فعالیتهای شغلی در دفاتر روزنامه و کل و درآمد و هزینه و نگهداری دفاتر یاد شده هستند و ماده 169 مکرر قانون فوق الذکر ناظر بر آن دسته از اشخاص حقیقی و حقوقی که خدمت ارائه می کنند، نیست. به همین جهات اطلاق بخشنامه و دستورالعمل های مورد شکایت به شرح مندرج در گردشکار که دفاتر اسناد رسمی را مشمول تکلیف ارائه صورت حساب فصلی کرده مغایر قوانین فوق الذکر و خارج از حدود اختیارات مراجع تصویب آنها می باشد و به استناد بند 1 ماده 12 و مواد 13 و 88 قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب 1392 از تاریخ تصویب ابطال می شوند.»

4- متن رأی شماره 205 الى 1394/03/04-208 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح زیر است:

« الف- مطابق ماده 169 مکرر قانون مالیاتهای مستقیم مصوب 1380/11/27، به سازمان امور مالیاتی اجازه داده شده است دستورالعملی در ارتباط با مفاد همان ماده قانون تهیه و اعلام شود. نظر به این که اجازه قانونی مذکور برای تدوین

دستورالعمل در اجرای احکام ماده 169 مکرر قانون مذکور می باشد و دلیلی بر این که سازمان امور مالیاتی بتواند در دستورالعمل تنظیمی، قانون مالیات بر ارزش افزوده را نیز مشمول دستورالعمل قرار دهد ملاحظه نمی شود و از طرفی در ماده 33 قانون مالیات بر ارزش افزوده، احکام موادی از قانون مالیاتهای مستقیم در مورد مالیاتهای قانون مالیات بر ارزش افزوده جاری اعلام شده است و حکم ماده 169 مکرر قانون مالیاتهای مستقیم از جمله این مواد نیست، بنا به مراتب فوق الذکر سازمان امور مالیاتی صلاحیت ندارد تا در دستورالعمل موضوع ماده 169 مکرر قانون مالیاتهای مستقیم، قانون مالیات بر ارزش افزوده را نیز مشمول دستورالعمل قرار دهد و به همین جهت در تعریف دامنه موضوع دستورالعمل اجرایی شماره 200/24468-1390/10/27 ص-1390/10/27 دستورالعمل امور مالیاتی عبارت « قانون مالیات بر ارزش افزوده» مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی تشخیص در نتیجه حذف و ابطال می شود.

ب- هر چند به موجب ماده 169 مکرر قانون مالیاتهای مستقیم، اشخاص حقیقی و حقوقی که حسب اعلام سازمان امور مالیاتی کشور، موظف به اخذ کارت اقتصادی می باشند مکلفند بر اساس دستورالعملی که توسط سازمان مزبور تهیه و اعلام می شود برای انجام دادن معاملات خود صورتحساب صادر و شماره اقتصادی مربوط را در صورتحسابها و فرمها و اوراق مربوط درج نموده و فهرست معاملات خود را به سازمان امور مالیاتی کشور تسليم نمایند، اما چون در بند 1-5 دستورالعمل شماره 200/24468-1390/10/27 ص-1391/01/01 فهرست معاملات خود را حقوقی موضوع بندهای الف و ب ماده 95 قانون مالیاتهای مستقیم مکلفند از تاریخ 1391/01/01 فهرست معاملات خود را به صورت فصلی تا یک ماه پس از پایان هر فصل به اداره امور مالیاتی ذی ربط ارائه کنند و تعدادی از مشاغل موضوع ماده 95 که در ماده 96 قانون یاد شده احصاء شده است، فعالیت آنها در مقام ارائه خدمت است و به موجب تبصره 3 ماده 169 مکرر مذکور مقرر شده است اشخاص حقوقی و صاحبان مشاغل موضوع بندهای الف و ب ماده 95 این قانون مکلف به نگهداری صورتحسابهای مربوط به خریدهای خود در سال عملکرد و سال بعد از آن می باشند و در صورت درخواست ماموران مالیاتی باید به آنان ارائه دهنده در غیر این صورت مشمول حریمه ای معادل ده درصد صورتحسابهای ارائه نشده خواهند بود، بیانگر آن است که اشخاص حقوقی و صاحبان مشاغل بندهای الف و ب ماده 95 قانون مالیاتهای مستقیم مکلف به نگهداری صورتحساب فروش خدمات نیستند، بنابراین بند 1-5 دستورالعمل مورد اعتراض از حیث این که در آن عموم مشاغل موضوع بندهای الف و ب ماده 95 همان قانون را مشمول حکم ماده 169 مکرر قانون مالیاتهای مستقیم تلقی کرده است، مغایر قانون است و مستند به بند 1 ماده 12 و ماده 88 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392-1393/03/21-234/9084/ ذکر باطل می شوند و با تسری ابطال دستورالعمل به زمان تصویب آن و اعمال ماده 13 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان موافقت نشد.»

5- معاون نظارت و بازرسی دیوان عدالت اداری به موجب نامه شماره 200/198829-210/18-9000-1397/01/18 اعلام کرده است با توجه به اینکه موضوع خواسته ها و بخشنامه های مورد شکایت در دو دادنامه (افراد مشمول بخشنامه مورد شکایت) یکی می باشد، عدم موافقت نسبت به تسری اثر ابطال به زمان تصویب در دادنامه 205 الى 1394/03/04-208 و تسری ابطال به زمان تصویب در دادنامه 1396/04/27-379 از مصادیق تعارض در آراء هیأت عمومی است و اعمال ماده 91 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری را درخواست کرده است.

6- ریس دیوان عدالت اداری پس از ملاحظه نظر معاونت نظارت و بازرسی و هیأت مشاورین، رسیدگی به موضوع را در اجرای ماده 91 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری به هیأت عمومی ارجاع کرد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ 1399/02/16 با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و روسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبارکت کرده است.

رأی هیأت عمومی

چون در رأی شماره 205 الى 1394/03/04-208 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مقرره مورد اعتراض در مورد وکلای دادگستری از تاریخ صدور رأی هیأت عمومی باطل شده است ولی در رأی شماره 1396/04/27-379 مقرر مورد اعتراض در مورد سرفقران اسناد رسمی و در همان موضوع از تاریخ تصویب مصوبه ابطال شده است، بین آراء هیأت عمومی تعارض وجود دارد و در اجرای ماده 91 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 رأی شماره 1396/04/27-379 هیأت عمومی صحیح است و در نتیجه با این رأی، بند 1-5 دستورالعمل اجرایی شماره 200/24468-1390/10/27 دستورالعمل امور مالیاتی، موضوع رأی شماره 205 الى 208 مورخ 1394/03/04 هیأت عمومی، در اجرای ماده 13 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 از تاریخ تصویب مصوبه ابطال می شود.

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب